

ROZCZYNIAC (4) *vb impf*

roz- (2), rosz- (2).

o jasne; a *prawdopodobnie jasne* (tak zwykle w -ać).

inf rozczyniac (1). ◇ *praes 1 sg* rozczyniam (1). ◇ *3 pl* rozczyniają (1). ◇ *fut 2 sg m* będziesz rozczyniał (1). ◇ **[part praes act rozczyniając.]**

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVII w. s.v. rozczynić.

Mieszać rozdrobnioną substancję z wodą; diluere Mącz, Cn; condepsere, conspergere, depsere, subigere Cn (4) : Diluo, Rozczyniam/ pomywam/ roztwarzam. Mącz 199d; [Volck Xxx4].

rozczyniac co (2): zmiełzać ie [bobki kozie] z mąką ięczmienną/ [...] ale gdy ie rozczyniac maż/ maż przyłać [!] ocztn [!] w wodę którą będziez rozczyniał *FalZioł I 144b; Mortarium, Moździerz/ też mieyfce gdzie wapno rozczyniayą Mącz 233b.*

rozczyniac czym (1): FalZioł I 144b; [biorąc któregole z nich [lekarstw], uncyy półtory albo dwie, [...] wedle podobania, á rozczyniając aquis cordialibus [...] OczkoPrzymiot 179].

a. [O cieście do pieczenia:

Zwrot: »wodę z mąką rozczyniac«: a żony ich wodę z mąka rozczyniaią/ iżby placki czynili ErazmNow 78v.]

Formacje współrdzenne cf CZYNIĆ.

Cf ROZCZYNIANIE

KW, (LWil)